

ler om varer skal oplysningerne gives senest ved leveringen, medmindre varen skal leveres til en tredjemand (f.eks. hvis forbrugeren telefonisk bestiller blomster, der skal bringes ud til en bekendt).

Efter den gældende lov (§ 13) skal den erhvervsdrivende ved salg af varer give oplysning om fortrydelsesretten efter loven senest, når varen overgives til forbrugeren. Ved tegning af avis- eller Falckabonnumenter m.v., der sker på grundlag af en uanmodet telefonisk henvendelse til forbrugeren, skal den erhvervsdrivende sende en skriftlig bekræftelse af aftalen og tydelig oplysning om fortrydelsesretten senest 3 dage efter den telefoniske bestilling. Overholdes disse frister ikke, er aftalen ikke bindende for forbrugeren.

Bl.a. i lyset af den væsentlige udvidelse af fjernsalgsreglernes anvendelsesområde, som må gennemføres for at opfylde direktivet, foreslås 3-dages reglen og ugyldighedssanktionen erstattet af direktivets ordning med en forlængelse af fortrydelsesfristen i indtil 3 måneder, såfremt den erhvervsdrivende ikke opfylder sin oplysningspligt, jf. nærmere nedenfor under pkt. 2.4.4.2.

I overensstemmelse med direktivet skal de pågældende oplysninger efter forslaget generelt gives snarest muligt, og ved køb af varer, der skal leveres til forbrugeren, skal oplysningerne gives senest, når varen overgives til forbrugeren. Overtrædelse af denne regel vil ud over den civile sanktion, som ligger i forlængelsen af en eventuel fortrydelsesfrist, kunne mødes med sanktioner efter markedsføringsloven.

Det foreslås, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke oplysninger der skal gives, og om anvendelse af standardformularer m.v.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6 (den foreslåede § 11 a) og til bemærkningerne under pkt. 2.4.4.2 nedenfor.

2.4.4. Fortrydelsesret

2.4.4.1. Efter direktivet skal der som hovedregel være fortrydelsesret ved aftaler om fjernsalg. Undtagelserne fra fortrydelsesretten er omtalt ovenfor under pkt. 2.4.2.5.

Fortrydelsesfristen efter den gældende lov er en uge (7 dage), og efter direktivet skal denne frist forlænges til som hovedregel 7 hverdage. Det ville her i landet normalt indebære en fortrydelsesfrist på 9-11 dage, men i forbindelse med jul og påske op til 14 dage. Under drøftelserne mellem de nordiske lande, jf. pkt. 2.3 ovenfor, har der været enighed om i stedet at foreslå en fortrydelsesfrist på 14 dage, idet en sådan frist er lettere for forbrugere og erhvervsdrivende at arbejde

med, også i et indre marked med fjernsalg over grænserne.

Lovforslaget er udformet i overensstemmelse hermed, og ligesom i de øvrige nordiske lande foreslås der en tilsvarende forlængelse af fortrydelsesfristen ved aftaler indgået uden for den erhvervsdrivendes faste forretningssted, jf. forbrugeraftalelovens kapitel 5, således at der som hidtil gælder samme fortrydelsesfrist ved disse to former for aftaleindgåelse.

Fjernsalgsdirektivet er på grund af minimumsklausulen ikke til hinder for en sådan forlængelse, og det samme gælder det direktiv om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler indgået uden for fast forretningssted (85/577/EØF), der bl.a. regulerer fortrydelsesfristen efter lovens kapitel 5. Det sidstnævnte direktiv indeholder en kortere fortrydelsesfrist end fjernsalgsdirektivet, nemlig 7 dage.

Lovforslaget ændrer ikke ved lovens generelle regel om, at fortrydelsesfristen i tilfælde, hvor den sidste dag falder på en helligdag, en lørdag eller grundlovsdag (den 5. juni), forlænges til den følgende hverdag (forbrugeraftalelovens § 17).

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 6 (den foreslåede § 12 a, stk. 1, og § 12 b, stk. 1).

2.4.4.2. Efter fjernsalgsdirektivet gælder der en længere fortrydelsesfrist end de 7 hverdage, hvis den erhvervsdrivende ikke opfylder sin pligt til at give visse oplysninger på et varigt medium, jf. om oplysningskravene ovenfor under pkt. 2.4.3.2. Fortrydelsesfristen - der ellers regnes fra dagen efter varens levering, henholdsvis indgåelsen af aftalen om en tjenesteydelse, jf. nedenfor - begynder i disse tilfælde først at løbe fra det tidspunkt, hvor den erhvervsdrivende opfylder sin oplysningspligt. Efter direktivet udløber fortrydelsesfristen dog højst 3 måneder efter leveringen af varen, henholdsvis efter aftalens indgåelse.

Den gældende lov indeholder ikke regler om en omfattende oplysningspligt svarende til direktivets regler. Ved fjernsalg skal den erhvervsdrivende efter loven give skriftlig oplysning om fortrydelsesretten, senest når varen overgives til forbrugeren, og ved tegning af visse abonnementsaftaler på grundlag af en uanmodet telefonisk henvendelse til forbrugeren skal der endvidere senest 3 dage efter den telefoniske bestilling sendes en skriftlig bekræftelse af abonnementsaftalen til forbrugeren.

Den gældende ordning efter loven er, at en indgået aftale ikke er bindende for forbrugeren, hvis den erhvervsdrivende ikke opfylder den nævnte oplysningspligt.

Lovforslaget medfører en betydelig udvidelse af fjernsalgsreglernes anvendelsesområde, og de er-